

A Fővárosi Ítéltábla az egyéb érdekelt (**cím;** ügyintéző: dr. Orgován István ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe.**) I. rendű és II.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe.**) II. rendű felpereseknek a dr. Nebl Bernadett kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 5-én kelt 25.G.41.877/2018/19-I. számú ítélete ellen a felperesek részéről 25., az alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 (tizenöt) napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint jogtanácsosi munkadíjból és 8.000 (nyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperesek megváltoztatott keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a felperesek mint adósok és az alperes mint hitelező által 2009. május 19. napján **20...09** számon megkötött kölcsönszerződés általános részének 2.3. pontja tisztességtelen. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérték a szerződés hatályossá nyilvánítását az érvénytelenségi ok kiküszöbölésével, annak megállapításával, hogy 11.556.130,39 forinttal tartoznak az alperesnek.
- [2] Keresetük jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 4. § (4) bekezdésére, 209. §-ára és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésére hivatkoztak. Kifejtették, hogy nem kaptak az alperestől az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) C-26/13, C-186/16. és C-51/17. számú ítéletében, illetve a Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozatában rögzített követelményeknek megfelelő tájékoztatást az árfolyamkockázatról.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint világos és érthető az árfolyamkockázatot az adósokra terhelő feltétel. Magából a kölcsönszerződésből és a kölcsönigénylő nyomtatványból is egyértelműen kitűnik, hogy a szerződés euró alapú. A kölcsönigénylő nyomtatvány aláírásával az adósok azt is elismerték, hogy tájékoztatást kaptak az árfolyamkockázatról. A kockázatfeltáró nyilatkozatot nem tudta ugyan csatolni, de hangsúlyozta, hogy a hitelezési folyamatának része a nyilatkozat átadása, ez kitűnik egy erre vonatkozó igazgatói utasításból is. Arra is hivatkozott, hogy a törlesztőrészeket főszabályként euróban kell megfizetni, ami az adósok által aláírt konverziós

nyilatkozatból is egyértelmű, és a törlesztések négy kivételével euróban is történtek. Vitatta, hogy érvénytelenség esetén a felperes által kért jogkövetkezmény alkalmazható lenne.

- [4] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és egyetemlegesen kötelezte a felpereseket 700.000 forint perköltség alperes, valamint 1.140.000 forint feljegyzett illeték állam részére történő megfizetésére.
- [5] Ítéletének indokolásában tényként rögzítette, hogy a peres felek 2009. május 19-én „Felhasználási célhoz nem és Pénzügyi Intézmény által nyújtott kölcsön kiváltásának céljához kötött forint bankszámlára folyósított EUR kölcsönről” megnevezésű **20...09** számú fogyasztói kölcsönszerződést kötöttek. A szerződést „Általános Rész” és „Különös Rész” elnevezésű, egymástól elválaszthatatlan dokumentumok alkotják.
- [6] A „Különös Rész” 1.2. pontja alapján a bank 74.512 euró, de legfeljebb a folyósítás napján a bank által jelzett devizavételi árfolyamon számított 19.000.000 forintnak megfelelő összegű kölcsönt nyújt. Az „Általános Rész” 2.3. pontja értelmében „a devizakölcsön forintban történő folyósításából és az árfolyamváltozásból eredő esetleges költséget, veszteséget az Adós viseli.”
- [7] A felperesek aláírásával ellátott, 2009. március 12-én kelt „Kölcsönigénylő magánszemélyek részére” megnevezésű kérelemben rögzítésre került, hogy a kölcsön forintban igényelt és folyósított deviza - euró - alapú kölcsön. A felperesek ezen okiratban úgy nyilatkoztak, hogy „kijelentem továbbá, hogy tájékoztatást kaptam a Központi Hitelinformációs Rendszerről (KHR kockázatfeltáró nyilatkozat) és az igényelt devizakölcsön árfolyamváltozásból eredő külön kockázatairól (Devizakölcsön Kockázatfeltáró nyilatkozat).”
- [8] A felperesek négy alkalom kivételével mindvégig euró devizanemben teljesítették a kölcsönszerződés alapján fennálló fizetési kötelezettségüket.
- [9] Az alperes az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014.évi LXXVII. törvény alapján a felperesek tartozását 2015.február 1-i elszámolási fordulónappal 308,97 HUF/EUR devizaárfolyamon forintkövetelésre átváltotta, majd 2016. november 29-én azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést a felpereseket terhelő fizetési kötelezettség elmulasztása miatt.
- [10] Ítéletének jogi indokolásában rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, így az alperesnek az r.Hpt. 203. § (4) és (5) bekezdése, valamint a Kúria 2/2014. Polgári jogegységi határozata alapján fel kellett tárnia a fogyasztót érintő árfolyamkockázatot. Az alperes nem tudta csatolni a felperesek által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatot, így az elsőfokú bíróság azt mérlegelte, hogy az átlagos fogyasztónak tudnia kellett-e az árfolyamkockázatról.
- [11] Kifejtette, hogy a szerződés 2009. május 19-én jött létre, ekkor az átlagos fogyasztónak már tudomással kellett bírnia az intervenció sávokról. A forint euróhoz viszonyított középárfolyama és az ahhoz tartozó ingadozási sáv megszüntetéséről szóló 1009/2008. (II. 25.) Kormányhatározattal 2008. február 6-i hatállyal hatályon kívül helyezett, a forint euróhoz viszonyított középárfolyamának megállapításáról szóló 1050/2003. (VI. 4.) Kormányhatározat szerint ugyanis a kormány - a Magyar Nemzeti Bankkal egyetértésben - 2003. június 4-én azonnali hatállyal a forint középárfolyamát 282,36 forint/euróban állapította meg az árfolyam +/- 15%-os ingadozási sávjának változatlanul hagyása mellett. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ez azt jelentette, hogy az átlagos fogyasztó

tudhatott arról, hogy az EUR/HUF árfolyam - 2003. június 4-e és 2008. február 26. között - 240 és 324,71 EUR/HUF árfolyam között mozoghatott. Ezt a sávot 2018 júliusáig nem is hagyta el az árfolyam. A felpereseket terhelő, árfolyamváltozásból eredő fizetési kötelezettség nem lépte túl a 324,71 EUR/HUF árfolyamot, ezért a kölcsönszerződés „Általános Rész” 2.3 pontja nem tekinthető tisztességtelennek.

- [12] Az ítélet ellen a felperesek és az alperes is fellebbezést terjesztettek elő.
- [13] A felperesek az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérték a keresetüknek történő helytadással. Hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság vizsgálati jogkörét a kereset és az ellenkérelem jelöli ki, így nem volt lehetősége arra, hogy a szerződéskötést megelőző évben hatályon kívül helyezett kormányhatározatban megjelölt intervenciós sávot kérjen számon a felpereseken. Az r.Hpt. 210. § (1) bekezdésére is figyelemmel annak van jelentősége, hogy a felperesek nem kaptak írásba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozatot.
- [14] Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet indokolása ellen irányult, kérte annak megváltoztatását, kiegészítését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése érdemben helyes, a felpereseknek pedig tudomással kellett bírniuk az intervenciós sávokról. Az indokolás azonban kiegészítésre szorul, mert az elsőfokú eljárás során bizonyította, hogy a megfelelő tájékoztatás megtörtént. Ismételten utalt a szerződés általános részének 2.3. pontjára, a banki belső igazgatói utasításra, a kockázatfeltáró nyilatkozatra, **G. M. F.** tanúvallomására, a kockázatvállalási üzletszabályzatra, a II. rendű felperes személyes meghallgatása során tett nyilatkozatára, arra, hogy a kölcsön célja egy svájci frank alapú kölcsön kiváltása volt, a törlesztés pedig csaknem minden esetben euróban történt. Ilyen esetekben árfolyamkockázat sem merülhetett fel. Utalt arra, hogy az I. rendű felperes egy befektetési lehetőséghez toborzott ügyfeleket, amelyhez kapcsolódóan egy online deviza befektetéseket kínáló oldalról is levelezést folytatott, a II. rendű felperes pedig közgazdasági felsőfokú végzettséggel rendelkezik, így egyik felperes sem tekinthető átlagos fogyasztónak.
- [15] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, mert a felek a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (2) bekezdésében foglalt felhívás ellenére tárgyalás tartását nem kérték.
- [16] A felperesi fellebbezés alaptalan, az alperesi fellebbezés megalapozott.
- [17] Az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen állapította meg a tényállást, amit azonban az ítéltábla kiegészít az alábbiakkal.
- [18] A kölcsönszerződés általános részének 4.1. pontja szerint „az Adós a havi fizetési kötelezettségek megfizetésének biztosítására a Deviza Bankszámláján köteles biztosítani a törlesztőrészletnek megfelelő összeget”. A 4.2. pont rögzíti, hogy „az Adós köteles gondoskodni arról, hogy a tőketörlesztés, a kamat, azaz a havi törlesztőrészlet megfizetéséhez szükséges fedezet minden naptári hónap 10. napján [...] a Deviza Bankszámláján rendelkezésre álljon”. A 4.7. pont értelmében „az Adós jelen szerződés aláírásával meghatalmazza a Bankot, hogy az esedékesség napján az Adós külön fizetésre vonatkozó megbízása nélkül a Deviza Bankszámláját az aktuális törlesztőrészlettel, kamattal, díjjal megterhelje”.
- [19] A felperesek a szerződés aláírásával egyidejűleg nyilatkoztak arról, hogy az esedékes törlesztőrészleteket a **14.....-.....-.....01** számú deviza bankszámláról kérik leemelni. A törlesztéshez

szükséges fedezetet az adósok a forint bankszámlájukon biztosítják, egyúttal kérik a bankot, hogy a forint folyósámlát az esedékességet megelőző 2. banki munkanapon terhelje meg (konverzió) és a szükséges összeget írja jóvá a deviza bankszámlán.

- [20] A kölcsönszerződés általános részének 9.7. pontja szerint az „Adós kijelenti, hogy a Bank Általános Szerződési Feltételeit és Kockázatvállalási Üzletszabályzatát megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el és a jelen Szerződés aláírásával a Szerződés (és mellékletei) általa történt átvételét elismeri. A 9.8. pont értelmében „a Szerződésben nem szabályozott kérdésekben a Bank mindenkor hatályos Általános Szerződési Feltételei és a Bank mindenkor hatályos Kockázatvállalási Üzletszabályzata, a Polgári Törvénykönyv, az egyéb vonatkozó jogszabályok az irányadóak”.
- [21] A Kockázatvállalási Üzletszabályzat 4.7. pontja szerint „az Ügyfél tudomásul veszi, hogy a kölcsön teljes összegének visszafizetéséig köteles viselni mindazon árfolyamveszteségeket, amelyek a forint, illetve az adott deviza leértékeléséből, vagy árfolyamváltozásából fakadnak”.
- [22] A felperesek a kockázatteltáró nyilatkozatot megkapták. A „Kockázatteltáró nyilatkozat lakossági ügyletek deviza kölcsöneihez” elnevezésű irat szerint „Devizakölcsönök esetén az alábbi kockázatok állnak fenn, amelyeket az Ügyfélnek figyelembe kell vennie”: Ezután, az árfolyamrész és a teljes hiteldíj mutató ismertetését követően, a nyilatkozat rögzíti, hogy „A kölcsön törlesztőrészlete két részből tevődik össze: a tőketörlesztő részletből és a kamatfizetésből. A devizában felvett kölcsönöknél mindkettő nagysága változhat - ellentétben a forint alapú kölcsönökkel - az adott devizanem árfolyamváltozásainak függvényében, másrészt az adott deviza kamatának függvényében. Ugyanakkor a forint árfolyamának erősödése esetén a havi törlesztőrészletek nagysága csökkenhet is. A devizakölcsönök kamatai a külföldi kamatok ingadozása miatt is változhat: a külföldi kamatok esetleges növekedése (a külföldi hitelek drágulása) előbb-utóbb a belföldi devizakölcsönöknél is kifejti a hatását. A fentiek alapján annak, aki devizakölcsönt vesz fel, figyelembe kell vennie az árfolyamkockázatot, a kölcsön fentiekben leírt járulékos költségeit, valamint a kamatváltozás lehetőségét. Kijelentem, hogy a fent ismertetett kockázatokat megismertem, a jelen nyilatkozatot megértettem, az abban foglaltakat tudomásul vettem. Kijelentem továbbá, hogy a Magyarországi Zrt.-vel a devizakölcsön szerződést a fentiekben ismertetett költségek és kockázatok teljes körű ismeretében kötöm/kötöttem meg”.
- [23] A felperesek a kölcsönigénylő nyomtatványon azt jelölték meg, hogy euró alapú kölcsönre tartanak igényt.
- [24] A bank 2-01-011 számú igazgatói utasításának az ügyfél tájékoztatásáról szóló 6.1. pontja értelmében, ha az ügyfélnek csak forintban van jövedelme, külön fel kell hívni a figyelmét az árfolyam-ingadozásból eredő törlesztési kötelezettség teljesítésének kockázataira, illetve az ügyfélnek át kell adni és vele alá kell íratni a devizakockázatokról szóló kockázatteltáró nyilatkozatot.
- [25] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete érdemben felülbírálható volt.
- [26] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette ítéletének indokolásában, hogy azt kellett vizsgálnia, az alperes megfelelő tájékoztatást adott-e a felpereseknek az árfolyamkockázatról és annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatásáról. Ez következik a 2/2014. Polgári jogegységi határozat elsőfokú ítéletben hivatkozott megállapításaiból is. A peres felek az elsőfokú eljárásban ebben a

körben terjesztették elő nyilatkozataikat, csatolták bizonyítékaikat, és ezért került sor a felperesek személyes meghallgatására, valamint a tanú kihallgatására.

- [27] Az elsőfokú bíróság azonban sem az okiratokat, sem a tanúvallomást, sem a felperesek személyes meghallgatáson tett nyilatkozatát nem értékelte, a peres felek érveit figyelmen kívül hagyta. Az r.Pp. 221. § (1) bekezdése értelmében az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyekben a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte
- [28] Az elsőfokú bíróság ezen kötelezettségének csak részben tett eleget, döntését pedig a bizonyítás eredményének értékelése helyett egy olyan körülménnyel indokolta, amelyre egyik peres fél sem hivatkozott. Helytálló a felperesi fellebbezés annyiban, hogy az elsőfokú bíróság ezzel túlterjeszkedett a kereseti kérelem és az ellenkérelem által meghatározott körön, megsértve az r.Pp. 215. §-át.
- [29] Az ítéletábra érdemben sem osztja az intervenció sávval kapcsolatos érvelést. A forint euróhoz viszonyított középárfolyamáról és az intervenció sávról szóló kormányhatározatok nem mentesítik a hitelezőt az EUB ítéleteiben és a Kúria jogegységi határozataiban meghatározott feltételeknek megfelelő tájékoztatás nyújtása alól. Az ítéletábra ezért mellőzi az indokolásból az intervenció sávval kapcsolatos hivatkozást.
- [30] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság lefolytatta a szükséges bizonyítást, nem volt akadálya annak, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését orvosolva elvégezze a bizonyítékok értékelését és annak vizsgálatát, hogy a felperesek megfelelő tájékoztatást kaptak-e az árfolyamkockázatról.
- [31] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 3. pontjában, továbbá az EUB C-26/13., C-186/16. és C-51/17. számú ítéleteiben foglaltak szerint a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból egyértelműen kitűnik az árfolyamváltozás lehetősége, annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatása, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa és az árfolyamváltozás lehetősége valós. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nem csak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket. Nem terjedhet ki azonban az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára és valószínűségére.
- [32] Az EUB C-51/17. számú ítéletének 73. pontja értelmében az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, nem korlátozható azok kizárólag alaki és nyelvtani szempontból való érthetőségére. A világos és érthető megfogalmazás követelménye ezért arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. Ebből következik, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy

az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.

- [33] A tájékoztatás tartalma kapcsán utal az ítélet a C-186/16. számú EUB ítélet 49-50. bekezdésében kifejtettekre is, amely szerint a tájékoztatás célja egyidejűleg a figyelemfelhívás a fogyasztó számára. Nincs akadálya ezért annak, hogy a tájékoztatást a pénzügyi intézmény külön okiratba ún. kockázatteltáró nyilatkozatba foglalja, de annak sincs, hogy azt magában a kölcsönszerződésben rögzítsék.
- [34] A 2/2014. Polgári jogegységi határozat értelmében az alperes terhelte annak bizonyítása, hogy a szükséges tájékoztatást megadta a felpereseknek. Aláírt kockázatteltáró nyilatkozatot nem tudott ugyan csatolni, azonban nem volt akadálya annak, hogy más eszközökkel bizonyítsa a nyilatkozat aláírását, vagy azt, hogy más módon (akár szóban) megtörtént a felperesek tájékoztatása.
- [35] A felperesek a két és fél hónappal a szerződéskötést megelőzően aláírt kölcsönigénylő adatlapon úgy nyilatkoztak, hogy külön kockázatteltáró nyilatkozatot kaptak. Ezt támasztotta alá a szerződéskötéskor az alperes képviselőjében eljáró **G. M. F.** tanúvallomása is, összhangban az alperes 2-01-011 számú igazgatói utasításával, ami előírta a nyilatkozat aláírását. A tanúvallomás szerint ennek elmaradása esetén, a szükséges iratok hiányában nem kerülhetett volna sor a szerződés megkötésére (25.G.41.615/2015/27. számú jegyzőkönyv 2. oldal). A felperesek saját írásbeli nyilatkozata, tanúvallomás és egyéb okirat is alátámasztja a kockázatteltáró nyilatkozat felperesek részére történő átadását, így az az ítélet tábla megítélése szerint tényként megállapítható akkor is, ha az aláírt okirat a perben nem áll rendelkezésre.
- [36] A kockázatteltáró nyilatkozat formájában, szerkezetében figyelemfelhívó jellegű. A cím, a vastag betűs kiemelés és az ügyfél szöveget lezáró nyilatkozata alkalmasak arra, hogy az átlagos fogyasztó figyelmét ráirányítsák a tájékoztatásra. A szövegből világosan kitűnik az árfolyamkockázat mechanizmusa, amelynek értelmében az árfolyamváltozás függvényében mind a törlesztőrészlet, mind a kamat változhat. A nyilatkozat nem utal arra, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak lenne felső határa vagy az árfolyamváltozás lehetősége ne lenne valós.
- [37] Mindezek alapján a felperesek számára adott volt a lehetőség, hogy értékelni tudják az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeikre gyakorolt gazdasági következményeit és megalapozott döntést hozzanak.
- [38] A kockázatteltáró nyilatkozat mellett maga a kölcsönszerződés is felhívja a figyelmet az árfolyamkockázatra és arra, hogy az abból eredő költséget a fogyasztó viseli (általános rész 2.3. pont), akárcsak a szerződés részét képező Kockázatteltárási Üzletszabályzat. Utóbbiak ugyan nem tartalmazznak olyan részletes, önmagában is elégséges tájékoztatást, mint a kockázatteltáró nyilatkozat, de az ügyfél figyelmének felhívására alkalmasak.
- [39] A felperesek szubjektív tudata és perbeli nyilatkozatai is a tájékoztatás megtörténtét támasztják alá. Az I. rendű felperes személyes meghallgatásán tett nyilatkozata szerint az ügyintéző azt javasolta nekik, ha tudnak olcsón eurót venni, akkor nyissanak egy eurós számlát és erről tudnak nagyobb összegben törleszteni. Elmondta azt is, hogy a kölcsönt egy korábbi svájci frank alapú hitel kiváltására vette fel, amire azért volt szükség, mert a svájci frank árfolyam már nagyon magas volt (25.G.41.615/2015/18. számú jegyzőkönyv 2. oldal 1-2. bekezdés). Ezt megerősítette a II. rendű

felperes is hozzátéve, hogy elhangzott, bármelyik pillanatban csatlakozhatunk az eurózónához, így erre tekintettel is szerencsésebb az euró alapú hitel. Hangsúlyozta, hogy több hónap telt el a kölcsönigényléstől a szerződés tényleges aláírásáig. Állítása szerint volt arról tudomása, hogy az árfolyam elmozdulása a fizetési kötelezettségeikre kihatással lehet, ugyanakkor abban az időben senki nem gondolta azt, hogy ilyen mértékben fog gyengülni a forint (18. számú jegyzőkönyv 3. oldal).

- [40] **G. M. F.** ügyintéző - bár a konkrét szerződéskötés körülményeire nem emlékezett - tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy az ügyfeleket tájékoztatták az árfolyamkockázat mibenlétéről, az igazgatói utasítást pedig betartották, ellenkező esetben folyósítás sem történt volna.
- [41] A II. rendű felperes tehát saját állítása szerint tisztában volt az árfolyamkockázat fogalmával és annak mechanizmusával is, pusztán abban bízott, hogy nem lesznek ilyen mértékű változások. Az I. rendű felperesnek az olcsó euróvétel lehetőségével kapcsolatos megjegyzéséből is nyilvánvaló, hogy a felperesek az alperesi ügyintézővel egyeztettek az árfolyamkockázatról. Mindkét felperes tisztában volt tehát azzal, hogy fizetési kötelezettségeikre miképpen hat az euró árfolyamának változása. A korábbi, svájci frank alapú hitelük kiváltásának okaként is a túlzott mértékű árfolyamváltozást jelölték meg.
- [42] Önmagában a felperesek végzettségének, szakmai vagy üzleti tevékenységének, árfolyamkockázattal kapcsolatos ismereteinek nincs jelentősége, figyelemmel arra, hogy a pénzügyi intézménynek az átlagos fogyasztó mércéjéhez kell igazítania a tájékoztatást, a fenti konkrét körülmények azonban arra utalnak, hogy a felperesek tájékoztatása megtörtént.
- [43] Ezt támasztják alá az euróban való törlesztésre vonatkozó szerződéses rendelkezések, a felperesek nyilatkozata, hogy milyen módon biztosítják a szükséges euró forrást, továbbá az a tény is, hogy négy kivétellel euróban került sor a törlesztőtörlesztlet megfizetésére.
- [44] Nem osztja ugyanakkor az ítéletábra azt az alperesi álláspontot, hogy az euróban való törlesztés kizárná az árfolyamkockázatot, hiszen az nem a kirovó és a lerovó pénznem eltéréséből fakad, hanem abból, hogy az adós jövedelme nem a kirovó pénznemben keletkezik. A fogyasztó számára nem azért kockázatos az euró alapú hitel, mert forintban kell törlesztenie, a forint ugyanis bármely konvertibilis devizából bármikor megvásárolható. A kockázatot az jelenti, hogy a fogyasztó forintban keletkező jövedelme elértéktelenedik és így nem fogja fedezni a törlesztőtörlesztleteket, illetve a tőketartozást.
- [45] Ezen túlmenően azonban egyértett az ítéletábra az alperesi fellebbezésben írtakkal és a hivatkozott bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását kiegészítve az érdemben helyes döntést helybenhagyta, mert a felperesek megfelelő tájékoztatása megtörtént, így az árfolyamkockázat viseléséről szóló, támadott rendelkezés tisztességtelensége nem vizsgálható az r.Ptk. 209. § (4) bekezdése értelmében.
- [46] A Fővárosi Ítéletábra ezért az elsőfokú bíróság ítéletét az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, kiegészített indokolással helybenhagyta.
- [47] A felperesek alaptalanul fellebbeztek, az alperes fellebbezése viszont eredményre vezetett, ezért az ítéletábra a felpereseket a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (r.Pp.) 78. § (1) bekezdése és 82. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes másodfokú perköltésének megfizetésére, melynek összegét a jogi képviselő (jogtanácsos) által

kifejtett tevékenység figyelembevételével mérlegeléssel állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint 100.000 forintban, amit az alperes által megfizetett 8.000 forint fellebbezési illeték egészít ki.

Budapest, 2020. szeptember 10.

. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

. Csonka Balázs s.k.
előadó bíró

. Szunyogh Zsófia s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

A Fővárosi Ítéltábla az egyéb érdekelt (**cím;** ügyintéző: dr. Orgován István ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe.**) I. rendű és II.rendű felperes neve (**I. rendű felperes címe.**) II. rendű felpereseknek a dr. Nebl Bernadett kamarai jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe.) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 5-én kelt 25.G.41.877/2018/19-I. számú ítélete ellen a felperesek részéről 25., az alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

kiegészítő ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla kötelezi a felpereseket, hogy külön felhívásra egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 924.490 (kilencszázhuszonnégyezer-négyszázkilencven) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Ítéltábla 2020. szeptember 10. napján kelt 20.Gf.40.403/2019/10. számú ítéletével helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék 25.G.41.877/2018/19-I. számú ítéletét.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek és az alperes is fellebbezést terjesztettek elő, a felperesek illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illetékről azonban

elmulasztott rendelkezni az ítéletábra, holott az hivatalból kötelező a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 78. § (2) bekezdése értelmében.

[3] A felperesek fellebbezése a szerződés hatályossá nyilvánítására irányult annak megállapításával, hogy tartozásuk összege az alperes felé 11.556.130,39. forint. Ezen összegre figyelemmel a fellebbezésük illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése értelmében 924.490 forint.

[4] A feljegyzett illeték állam javára történő megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperesek kötelesek egyetemlegesen, ezért az ítéletábra az r.Pp. 225. § (6) bekezdése alapján hivatalból eljárva a rendelkező rész szerint egészítette ki az ítéletét.

Budapest, 2020. december 9.

. Buglyó Gabriella s.k.

a tanács elnöke

. Csonka Balázs s.k.
előadó bíró

. Szunyogh Zsófia s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: